

LIKENNETURVALLISUUDESTA kilpailevat tahot, Liikenneturva etunenässä, ovat ottaneet suojatieonnettomuudet kampanjan kohteeksi ja autoilijat hampaisiinsa.

Liikenneturva on täti **Tarvaisen** johdolla kiirehtinyt oikein julistamaan, että "Suojatiet nimensä veroisiksi". Ja loveen on rientänyt täti **Kyllönen** suojelemaan, kuinkas muuten!

Valaistuksena tädeille: Suojatiellä ei ole suojaa! Ei ole panssariseiniä. Ei ole suojelusenkeleitä. "Suojatie" luo väärän mielikuvan jalankulkijoille. "Ylityspaikka" osuisi oikeaan. Ruotsissa nimi onkin "övergångsställe" eikä "skyddsväg" kuten meillä. Siellä on paljon parempi liikenneturvallisuus kuin meillä.

Liikenneturva syyllistää korostetusti autoilijoita suojatieonnettomuuksista vaikka Helsingin liikennepoliisi Pasterstein yrittää tasoittaa, että "myös jalankulkijoita veloitetaan noudattamaan varovaisuutta ja varmistamaan turvallinen kadunylitys. Se ei pysäytä täti Tarvaista, jonka feminismin ryydittämä etuhampaan emalin ohut liikennetuntemus herätti ankaraa vastustusta jo LVM:n virkamiehenä... anteeksi, virkanaisena.

SUOMALAISTEN autoilijoiden huolimaton asenne ylityspaikkaan on ongelma. Niitä ei varota kuten pitää. Se vaatii muutosta. Kohtuullista on nähdä myös autoilijoiden ongelma. Ylityspaikkoja on tuhka tiheään ja puutteellisella johdonmukaisuudella. Petollisimpia ovat ylityspaikat risteysten välissä, arvaamattomasti keskellä korttelia ja raitioteiden pysäkkilaitureiden molemmissa päissä. Lisäksi suomalainen jalankulkija harppoilee kadun yli villisti vielä ylityspaikkojen välistäkin.

Suomalaisten autoilijoiden asenne punaisiin liikennevaloihin on yhtä suuri ongelma. Punaisia vastaan ajaminen muistuttaa kansallisurheilulta. Sekin vaatii muutosta. Unohtamatta ylityspaikoilla punaisia päin ryntäilevien jalankulkijoiden käytöstä. Sekin vaatii muutosta.

Näillä eväillä ei ole helppoa olla autoilija, joka ilman jalankulkijoitakin joutuu aistit terävimmillään herkeämättä tarkkailemaan muutakin liikennettä, liikennemerkkejä, poliisiohjausta, ja hirviä ja poroja ja kaikkea muuta. Helsingissä pyöräilijät ovat näyttäneet jalankulkijoille hiukan, minkälaista on olla autoilija liikenteessä.

LIKENNETURVA kuitenkin tarttuu ongelmiin yksisilmäisesti yksinkertaistaen kuten edeltäjänsä Talja. Sillä liikenneturvallisuutta ei paranneta. Tavoitteena lieneekin lähinnä oman nimen kirkastaminen liikenneturvalisuudesta kilpailevien hyväkkäiden joukossa. Liikenneturvallisuusasiaa näet tulvii tuuttien täydeltä median välitettäväksi suurelle yleisölle - päällekkäistä, samanaikaista, kasoittain - Liikenneturvasta, Trafista Liikennevirastosta, Liikenneministeriöstä, Poliisilta, Tullista, ja vähäisemmässä määrin myös katsastusviranomaisilta, tieviranomaisilta, kunnilta, opetustoimelta, STM:stä, YM:stä, OM:stä, Eduskunnasta... you name it! On maalla varaa. Saneeratakin.

Ensimmäisenä saneerattavana päällekkäisistä on Liikenneturva. Se pitäisi turhana poistaa kuten edeltäjänsä Talja, sulkea se vaikkapa Trafan seinien sisälle. Talja kaatui tarpeettomuksiinsa. Tilalle synnytettiin Liikenneturva toivossa, että mentäisiin parempaan.

Mentiin ojusta allikkoon.

Liikenneturvan omistajarakenteen vuoksi saattaa olla vaikeaa lakkauttaa se. Siinä tapauksessa sille pitäisi rajata selkeä oma sektori liikenneturvallisuudesta. Luontainen sellainen olisi lapset, nuoret, koululaiset, teininuorisot. On ehdotettu myös eläkeikäiset ja vanhukset. Siinä lienee kuitenkin jo liikaa Liikenneturvan osaamiselle.

Ei ole meriitti olla Liikenneturvan johdossa. Meriitti olisi sen nykypäivän ja osaamisen näkeminen ja sillä perusteella sen oikea asemoiminen liikenneturvallisuudesta kilpailevien ponnistajien joukossa. Parhaiten silti: lakkauttaminen.